

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

Warszawa, 24 stycznia 2013 roku

MSP/ DPR-BP-5232-3/13 (MSP/DPR/609/13)KTS

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 25.01.2013r.

nr 614 podpis MPoeci

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

P. R. Rojek
Biuro Marszałka Senatu
wpłynęło dn. 28.01.13
nr 800 podpis

Henryk Poni Handl

W odpowiedzi na Oświadczenie złożone przez Senatorów Pana Krzysztofa Słonia, Pana Bogdana Pęka, Pana Marka Martynowskiego, Pana Jana Marię Jackowskiego i Pana Grzegorza Wojciechowskiego na 24. Posiedzeniu Senatu w dniu 20 grudnia 2012 r. dotyczące spółki Kieleckie Kopalnie Surowców Mineralnych S.A. z siedzibą w Kielcach (zwanej dalej KKSM S.A.), w porozumieniu z zainteresowanymi członkami Rady Ministrów, przedkładam następuje stanowisko odnośnie poruszonych zagadnień.

Pytanie 1

„Czy GDDKiA zamierza uregulować zaległości wobec KKSM SA, która była podwykonawcą Dolnośląskich Surowców Skalnych SA podczas budowy autostrady A2, w realizacji kontraktu pod nazwą „Kontynuacja projektowania i wykonania robót budowlanych w zakresie autostrady A2 od Strykowa do Konotopy”? Według informacji pochodzących od zainteresowanych obecnie kwota należności to 62 359 042,35 zł. Należność ta wynika z umowy na dostawę kruszywa oraz związana jest ze świadczeniem usług.”

Ustosunkowując się do poruszonej przez Panów Senatorów kwestii uregulowania przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad kwoty ponad 62 mln zł, spółce KKSM S.A. będącej podwykonawcą Dolnośląskich Surowców Skalnych S.A. w czasie realizacji przez DSS S.A. kontraktu pod nazwą „Kontynuacja projektowania i wykonania robót budowlanych

w zakresie autostrady A2 od Strykowa do Konotopy”, w oparciu o przekazane przez właściwą w przedmiotowej sprawie Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad wyjaśnienia, informuję, że:

- *Ustawa z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych* (zwana dalej „*Ustawą*”) ma zastosowanie jedynie do przedsiębiorców spełniających wymagania dla mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy tj. jedynie przedsiębiorcy, który co najmniej w jednym z ostatnich dwóch lat obrotowych przed złożeniem wniosku, a w przypadku przedsiębiorców działających krócej biorąc pod uwagę cały okres ich działalności przed złożeniem wniosku, zatrudniał średniorocznie od 0 do 250 pracowników (w przeliczeniu na pełne etaty) oraz osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 50 milionów euro lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 43 miliony euro.

Na podstawie przedłożonych dokumentów przez Kieleckie Kopalnie Surowców Mineralnych S.A, należy stwierdzić, że spółka ta nie spełnia jednego z ustawowych warunków, a mianowicie warunku odnoszącego się do ilości zatrudnionych pracowników (KKSM S.A. zatrudnia ponad 340 pracowników), w związku z czym KKSM S.A. nie mogła zostać objęta *Ustawą*;

- KKSM S.A. nie była zatwierdzonym Podwykonawcą tj. podmiotem, któremu za zgodą Inwestora (GDDKiA) powierzono wykonywanie części robót budowlanych. Nie znajdują zatem tu zastosowania przepisy kodeksu cywilnego dotyczące solidarnej odpowiedzialności Inwestora i Wykonawcy względem Podwykonawcy.

Podsumowując, na podstawie powszechnie obowiązujących aktualnie przepisów prawa GDDKiA nie ma podstaw prawnych do wypłaty kwoty obejmującej wierzytelność KKSM S.A. względem Dolnośląskich Surowców Skalnych S.A.

Pytanie 2

„Czy brana jest pod uwagę możliwość wprowadzenia zmian w niedawno uchwalonej ustawie o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych, przewidującej pomoc dla małych i średnich firm

zatrudniających nie więcej niż 250 pracowników, tak aby, zapewnić równe traktowanie wszystkich krajowych podmiotów, które poniosły straty w związku z budową autostrad i innych dróg krajowych? Kieleckie Kopalnie Surowców Mineralnych SA zatrudniają 385 pracowników, a zatem nie mogą liczyć na zwrot należności za wydobyte i dostarczone kruszywa, co w opinii załogi jest niezwykle krzywdzące dla spółki znajdującej się w bardzo trudnej sytuacji finansowej.”

Kolejny problem poruszony w Oświadczeniu dotyczy zmian w *ustawie z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych*. Odnosząc się do tego punktu wystąpienia oparłem się na informacjach przekazanych przez właściwe do zajęcia stanowiska w tej sprawie Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

Ustawa z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych, która weszła w życie dnia 3 sierpnia br., została podpisana przez Prezydenta RP w dniu 31 lipca br.

Prezydent RP, po podpisaniu *Ustawy*, złożył w dniu 7 sierpnia br. do Trybunału Konstytucyjnego w trybie kontroli następczej na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji RP, wniosek o zbadanie zgodności niektórych przepisów *Ustawy* z Konstytucją RP. Prezydent podniósł między innymi zarzut niezgodności art. 1, art. 3 i art. 4 z art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 32 oraz z art. 2 i art. 20 i 22 Konstytucji wskazując na nadmiernie ograniczony - za pomocą kryterium inwestora (GDDKiA) oraz rozmiar przedsiębiorcy (średnioroczne zatrudnienie oraz roczny obrót netto) - krąg podmiotów objętych *Ustawą*. Do czasu rozpatrzenia wniosku Prezydenta RP przez Trybunał Konstytucyjny i ewentualnie orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności niektórych przepisów *Ustawy* z Konstytucją - wszystkie zawarte w niej postanowienia obowiązują. Zgodnie z art. 190 ust. 3 Konstytucji RP orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak Trybunał Konstytucyjny może określić inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Termin ten nie może przekroczyć osiemnastu miesięcy, gdy chodzi o ustawę, a gdy chodzi o inny akt normatywny - dwunastu miesięcy.

Wobec powyższego, w ocenie Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, dyskusja na temat zasadności przyjętych w omawianej *Ustawie* rozwiązań bądź na temat tego, czy konieczne jest dokonywanie jej zmian i w jakim zakresie (np. objęcie jej

zakresem obowiązywania większego kręgu podmiotów), powinna zostać poprzedzona analizą orzeczenia, które w tej sprawie wyda Trybunał Konstytucyjny.

Podkreślenia wymaga fakt, iż Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w trakcie prac nad projektem *Ustawy* przewidywało również rozwiązania bardziej generalne dotyczące zamówień publicznych na roboty budowlane. Jednakże ze względu na konieczność szybkiego uchwalenia przedmiotowej *Ustawy*, szerszy zakres oddziaływania rozwiązań generalnych i konieczność ich konsultacji z organizacjami samorządu terytorialnego, Rada Ministrów podjęła w dniu 30 maja br. decyzję o zawężeniu propozycji kierowanych do Sejmu RP.

Kończąc wątek zmiany *Ustawy z dnia 28 czerwca 2012 r.* pragnę poinformować Panów Senatorów, że Rada Ministrów mając na uwadze generalny problem braku płatności w odpowiednim czasie podwykonawcom, od czerwca 2012 r. prowadzi prace nad zmianą przepisów *ustawy Prawo zamówień publicznych* (Dz.U z 2010 roku, Nr 113, poz.759 ze zm.). *Projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych* poświęcony tylko kwestii podwykonawców będący przedmiotem pogłębionych uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych jest przygotowywany w Urzędzie Zamówień Publicznych.

Pytanie 3

„Czy w Ministerstwie Skarbu Państwa brana jest pod uwagę możliwość reprivatyzacji spółki przez Skarb Państwa ze względu na podejrzenie, że inwestor nie wywiązał się z pakietu inwestycyjnego? Zdaniem załogi inwestor w okresie dwóch lat miał zainwestować 15 milionów zł w rozwój i nowe technologie w KKSM SA, a tymczasem z konta bankowego KKSM wypłacił on około 9 milionów zysku. W trakcie przejęcia 85% akcji w kwietniu 2011 r. nastąpiły zakupy i leasingowanie maszyn i urządzeń, które były przeznaczane na budowę autostrady A2, gdzie DSS najpierw był podwykonawcą Covec, a następnie wykonawcą. Pracownicy podają, że w skład urządzeń wchodziły: wytwórnia mas bitumicznych, węzły betoniarskie, zgarniarki, równiarki, samochody technologiczne Volvo i 37 samochodów osobowych, które były w użytkowaniu pracowników DSS. W ramach zapowiadanych w prywatyzacji inwestycji dla KKSM został zakupiony mobilny zakład do produkcji kruszyw, ale od chwili jego zakupu do chwili obecnej pracuje on w Kopalni „Piława Górna”, która jest własnością DSS. Część leasingowanych urządzeń została KKSM odebrana z udziałem komorników przez instytucje leasingowe.”

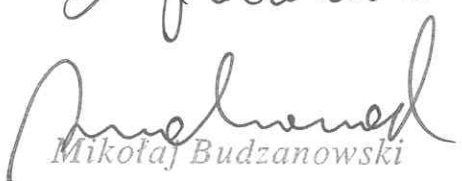
Odnosząc się do kwestii zobowiązań inwestycyjnych wynikających z Umowy Sprzedaży Akcji spółki KKSM S.A. z siedzibą w Kielcach informuję, że łączna wartość inwestycji zrealizowanych przez Spółkę wyniosła 15.218.885,00 zł (przy wymaganym poziomie 15.000.000,00 zł). Weryfikacji wykonania zobowiązań inwestycyjnych wynikających z Umowy Sprzedaży Akcji, dokonał KPMG Audyt Sp. z o.o. na podstawie przeprowadzonych prac poświadczających. Wyniki przeprowadzonej weryfikacji zostały przedstawione w sporządzonym przez wskazaną firmę Sprawozdaniu Operacyjnym Niezależnego Biegłego Rewidenta z dnia 30.08.2011 r.

Pytanie 4

„Czy rząd z jednakową lub choćby tylko proporcjonalną troską podchodzi do możliwej likwidacji stanowisk pracy zarówno tam, gdzie chodzi o 1500 stanowisk w regionie wysoko uprzemysłowionym, jak i tam, gdzie zagrożonych jest blisko 400 (przypadek KKSM SA w Kielcach) w regionie wciąż biednym i zapóźnionym gospodarczo?”

Jednym z głównych celów działalności rządu jest zapewnienie stabilnego i długofalowego rozwoju polskiej gospodarki, zwłaszcza w obecnej sytuacji makroekonomicznej i recesji w większości państw Unii Europejskiej. Rząd dopełnia wszelkich starań, aby umożliwić zrównoważony wzrost wszystkim makro- i mikroregionom Polski zgodnie z ich potencjałem i szczególnym uwzględnieniem sytuacji na rynku pracy. Prywatyzacja KKSM S.A. nie stanowiła tutaj wyjątku.

Podjmując trudne często decyzje związane z prywatyzacją poszczególnych spółek, z jednakową dbałością podchodzę do zachowania stanowisk pracy w małych, średnich jak i w większych spółkach i to zarówno w regionach wysoko uprzemysłowionych jak i zapóźnionych gospodarczo. Nie mniej jednak dokonując indywidualnych rozstrzygnięć odnośnie warunków zbycia danego podmiotu, zmuszony jestem brać pod uwagę zainteresowanie potencjalnych inwestorów oraz kondycję ekonomiczno-finansową przedsiębiorstwa.

Z poważaniem,

Mikołaj Budzanowski